

dna-profil-registerets og Fingeraftryksregisterets sletningsregler. Se nedenfor i afsnit 4.3.

Det foreslås endelig, at sporfund, der personidentificeres, fortsat skal kunne registreres, hvis den identificerede person ikke er eller har været sigtet for den pågældende forbrydelse, og vedkommende meddeler samtykke til fortsat registrering. Denne ændring i dna-profil-registerlovens § 2, stk. 2, nr. 2, og § 4 (lovforslagets § 1, nr. 3 og 6) vil navnlig give politiet adgang til at opbevare sporfund fra ofre. Dette vil lette politiets muligheder for hurtigt at kunne sammenholde nye sporfund - f.eks. blodpletter fra en mistænks hjem eller tøj - med ofrets profil i spordelen. Se nærmere nedenfor i afsnit 4.4.

Derudover foreslås enkelte andre ændringer af mere redaktionel karakter i dna-profil-registerloven, jf. bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Det bemærkes, at den hidtidige inddeling af dna-profil-registeret i en persondel og en spordel opretholdes. Denne inddeling hviler på, at dna-profilerne i persondelen hidrører fra biologisk materiale udtaget af personer ved en legemsundersøgelse i medfør af retsplejelovens kapitel 72, mens dna-profilerne i spordelen hidrører fra biologisk materiale sikret som sporfund på f.eks. gerningssteder eller ofre. Der er fastsat forskellige sletningsregler for henholdsvis persondelen og spordelen, jf. dna-profil-registerlovens §§ 3-4.

2. Det Centrale Dna-profil-register

2.1. Gældende ret

Lov nr. 434 af 31. maj 2000 om oprettelse af et centralt dna-profil-register trådte i kraft den 1. juli 2000, jf. lovens § 8. Der henvises til Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3043-3063, tillæg B, side 716-717, og Folketingets forhandlinger, side 3562-3577, 8238-8339 og 8747.

Dna-profil-registeret tjener som et internt arbejdsregister for politiet i forbindelse med identifikation af personer, jf. dna-profil-registerlovens § 1, stk. 1. Registeret må således kun bruges i identifikationsøjemed og forudsættes primært anvendt i forbindelse med politiets efterforskning af straffesager. Politiet kan dog også anvende registeret ved andre politimæssige identifikationsopgaver, f.eks. ved dødsulykker hvor det ikke er muligt at anvende sædvanlige identifikationsmetoder, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3047 og 3059.

Registeret opbevares og føres ved Rigspolitechefens Kriminaltekniske Afdeling og består af både et edb-register og et manuelt register, jf. lovens § 1, stk. 1 og 3.

I dna-profil-registeret må kun optages oplysninger, der er af politimæssig betydning i forbindelse med personidentifikation, jf. § 2, stk. 1. Der kan således ikke registreres andre oplysninger på baggrund af en dna-analyse end en talprofil, der alene kan anvendes i identifikationsøjemed. De registrerede talprofiler beskriver længderne af dna-stykker, som findes mellem de dna-områder, der koder for arvelige egenskaber. Det er længderne af disse ikke-kodende dna-områder – det såkaldte »junk-dna« - som er relevante i identifikationsøjemed, da længderne varierer betydeligt fra menneske til menneske. Da de registrerede talprofiler relaterer sig til ikke-kodende dna-stykker, er det således ikke muligt at udlede følsomme oplysninger om en persons genetiske karakteristika, udseende, arveanlæg, sygdomsdispositioner eller lignende fra profilerne. Med den nuværende teknologi er det muligt at foretage identifikation ved dna-analyser med en sandsynlighed på mindre end 1:1.000.000.000 for, at en persons dna-profil vil matche med en anden ubeslægtet persons dna-profil. Se i det hele Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3047.

Registeret er inddelt i en persondel og en spordel, jf. lovens § 1, stk. 2. I *persondelen* må optages dna-profiler af personer, som er eller har været sigtet for en række nærmere opregnede særligt alvorlige forbrydelsestyper. Det drejer sig om følgende overtrædelser af straffeloven, jf. dna-profil-registerlovens § 2, stk. 2, nr. 1:

- Kapitel 12 og 13 om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed samt forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder mv.
- § 119 om vold mod tjenestemand i funktion.
- § 123 om vold m.v. mod vidner.
- §§ 180-181 om brandstiftelse.
- § 183, stk. 1 og 2, § 183 a og § 184, stk. 1, om forvoldelse af sprængning med forsæt til skade på person eller formue, gidseltagning af fly- eller skibspassagerer eller anden forstyrrelse af sikkerheden for transportmidlers drift eller sikkerhed.
- § 210 om incest.
- §§ 216-225 om voldtægt og visse andre forbrydelser mod kønsædeligheden.
- § 232 om blufærdighedskrænkelser.
- § 237 om drab.
- §§ 245-246 om grov vold.
- § 252 om forvoldelse af nærliggende fare for andres liv eller førighed eller for, at nogen smittes med en livstruende og uhelbredelig sygdom.
- §§ 260-261 om ulovlig tvang, uberettiget frihedsberøvelse mv.